

TÍÐINDI

HANN SLÓ MEG 30 TIL 40 FERÐIR

Kvinnan greiddi frá, at hon tordi ekki at sleppa sær til rýmingar, tí hon óttaðist, hvat so fór at henda, um maðurin fekk fatur á sær aftur.

Danjal av Rana

Kvinnan hevur, sum vera man, eina aðra frágreiðing. Ógvuliga merkt av støduni, fleiri ferðir við gráturødd, greiddi hon frá, hvussu hon upplivdi hesa náttina.

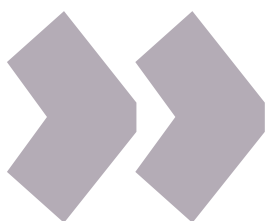
Hon sigur, at tá hann sá boðini frá hinum manninum, gjørdist hann frá sær sjálvum og langaði henni nevan. Síðani byrjaði ein marra, sum vardi í samfullar tríggjar tímar. Hesar tímarnar metti hon, at hann mundi sláa hana eini 30 til 40 ferðir, bæði í andlitið og í síðuna. Einaferð rakti hann hond hennara, so at fingur brotnaði. Hann dró hana eftir hárinum, kroysti andlit hennara niður í sofuna, og einu løtu royndi hann at lata hana úr buksunum og stinga hondina inn um.

- Eg hugsaði, at hetta má bara ikki henda. Oman á alt hitt má hann ikki neyðtaka meg, greiddi hon frá í rættinum.

Í ræðslu síni tordi hon ongantíð at gera eina roynd at flýggja, tí hon ivaðist ikki í, at hann fór at fanga hana, og tað fór at gera alt verri. Hon royndi ístaðin at tosa honum eftir munnum, at blíðka hann og taka sær lögir.

Einaferð tíðliga um náttina ringir pápi hennara. Kvinnan greiddi í rættinum frá, at hon tordi ikki at taka telefonina, hóast maðurin bað hana. Tí saman við loyvinum, var eisini eitt lyfti um, at hann skuldi bukað pápa hennara eisini, segði hon.

Tað sama var støðan, tá maðurin bjóðaði sær at fara heim. Tá bað hon hann heldur

**Oman á alt hitt
má hann ikki
neyðtaka meg,
greiddi hon frá í
rættinum**

vera verandi, tí hon óttaðist, at um hon bað hann fara, fór hann at seta spurnartekin við, hví hon var so íðin eftir at sleppa av við seg.

Heldur ikki, tá tey fóru ein gongutúr bæði, tordi hon at gera nakað. Hetta var á miðjari nátt, so tey møttu ongum, og ov langt var at renna á lög-reglustøðina. Heimafturkomin fann hon sær tó eina umbering

til at fara úr íbúðini eina løtu, fekk givið boð frá sær, og løtu seinna var lögreglan á hurðini.

Breyt ein fingur

Ákærvaldið legði fram fleiri myndir av ungu kvinnuni, sum vísu týðiliga, at hon hevði verið fyri harðskapi.

Maðurin metti, at sárini og merkini á kvinnuni væl kundu stava frá, tá hann trýsti telefonina upp í andlit hennara og seinni ripaði telefonina eftir henni. Sárini á ørmunum mundu stavað frá, tá hann hevði tikið hart í hana og sett hana niður í sofuna aftur.

Lögreglan koyrdi kvinnuna

út á sjúkrahúsið til kanningar. Har skrásetti læknin fleiri skaðar á kvinnuni, sum sambært lækninum væl kundu stavað frá, at hon var blivin bard. Sambært ákærvaldinum skrivaði læknin ein lista við átta ymiskum skaðum, sum kvinnan hevði fingið, bæði blá merki, bløðingar undir húðini, hovnar varrar og eymleika um stóran part av yvirkroppinum. Harafturat hevði hon brotið ytsta lið á vinstra peikifingri.

